

СИЛА ДУХУ

Від укладача

Всесвіт — грандіозний живий організм, який відчуває стан душі кожного/кожної навіть краще, ніж наші рідні та друзі. Життя — величезна потуга, безперервна боротьба за те, щоби бути, любити і творити. І треба мати мужність його захищати від руйнівного зла. Сама ж мужність — це сила духу, з яким долаємо ворожість довкола нас.

Сентенції, значущі вислови, творять позитивний образ у підсвідомості людини, дають їй чіткі орієнтири та випромінюють живу енергію, яка суттєво сприяє в досягненні мети. Такі фрази найбільш помічні в поєднанні з чимось могутнім і нескінченним у нас самих. Вони додають нам сили.

Щоб чогось досягнути, потрібно укорінити в підсвідомості свої переконання. Оскільки ми «зіткані» з того, про що думаємо, то кволі думки створюють слабку особистість, а сильні — сильну. Слід протиставитися поняттю «слабодухий» — і тоді усмішка долі нам гарантована.

Усе життя — через слово і діло — збираю й конденсую тепло людської душі; такою ж значною мірою все інше мене не цікавить, бо за ним дуже часто стоїть холод і небуття. Зрештою, бути збирачем духовного є апріорним покликанням кожного.

А все інше не має фундаментального значення й утилізується у скам'янілі рештки.

Винятково сила духу дала змогу нам, українцям, не похитнутись у постійній боротьбі з ворогом в останні сотні років, виробити незламний характер, стати ледь не народом характерників, які за будь-яких обставин, долаючи агресію щодо себе і своєї країни, виживають. Ми безстрашні й незнищенні, бо завдяки нашій звичаєво-креативній культурі спроможні відчувати вічність у своїх душах.

*Юрій Николишин,
письменник і видавець*

МУЖНІСТЬ — ПЕРЕВАГА ВОЇНА КНИГА — ЗБРОЯ

ЗНАЧУЩІ ВИСЛОВИ ВІД АНТИЧНИХ ЧАСІВ ДО СЬОГОДЕННЯ

І. БІБЛІЙНІ

1. Народи розвій [звернено до Бога], що війни бажають (*Псалом 68, 31*).
2. Так само й воскресіння мертвих: сіється в тлінні, а встає у нетлінні; сіється в безчесті, а встає у славі; сіється в безсиллі, а встає у силі; сіється тіло тваринне, а постає тіло духовне (*Перше послання апостола Павла до коринтян, 15, 42—44*).
3. Хто сіє у сльозах, з радістю буде жати (*Псалом 126, 5*).
4. Хто сіє кривду — пожне лихо і бич його гніву поб'є його (*Приповідки Соломона 22, 8*).
5. Невинного не люблять душогубці, а праведні про його душу дбають (*Приповідки Соломона 29, 10*).

6. Не бійся ні переляку раптового, ані напасти злих, коли нагряне, бо Господь буде безпекою твоєю і збереже ногу твою від пастки (*Приповідки Соломона 3, 25-26*).
7. Їх [християн] не знають, але звинувачують, їх убивають, та вони живі (*Святий апостол Кондрат*).
8. Дім мудрістю будують і розумом його скріплюють (*Приповідки Соломона 24, 3*).

ІІ. ДАВНЯ ІНДІЯ

9. Піддавшись гордині, ти твердиш: до бою не стану. / Та марно, бо карма твоя проти тебе повстане (*Бгаґавад-Ґіта*).
10. Терплячість, бадьорість, незламність, відсутність гордині — / Приносять божественне благословення людині (*Бгаґавад-Ґіта*).
11. Яку ти у смертну годину пригадуєш сутність, / До тої прямуєш і в ній будеш завжди присутній (*Бгаґавад-Ґіта*).
12. Не мучся бездією, сповнюй призначене сміло... (*Бгаґавад-Ґіта*).
13. У кого своя до мети простелилась дорога, / Йому не потрібна в житті нічия допомога (*Бгаґавад-Ґіта*).